

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ.

Τιμάται γρ. άογ. 2.

Τιμάται γρ. άογ. 2.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΦΟΥΤΥΡΑΣ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 15 Μαρτίου 1892.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτική 'Επιθεώρησις.—'Υμπαρχὸν-Μπέν-Μεχδὴ ὁ διά-
σημος 'Αραβ' αἰοῖδος (κατὰ τὸν Σ. Μπλοντέλ).—Προλήψεις καὶ
παραδόσεις τοῦ 'Ελληνικοῦ λαοῦ (Διάλεξις Εὐγενίου Ζαλοκώ-
στα ἐν τῷ 'Ελλ. Φιλ. Συλλόγῳ).—Ποικίλα.—'Ο βίος ἐν Φρέδεν-
δόρῳ.—Τὸ νέον ἔργον τοῦ Ρενάν.—Οἱ ἀδάμαντες.—'Η Δευτέρα
Μήτις (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Τὸ σπουδαιότερον πολιτικὸν γεγονός τῆς ἐβδομάδος ταύτης εἶναι ἀναμφερῶς ἡ ἐν Γερμανίᾳ ἐπελθοῦσα ὑπουργικὴ κρίσις, ἡ φέρουσα μὲν κυρίως ἐσωτερικὸν χαρακτῆρα, ἀλλὰ καὶ μεγάλως ἐπιδρωσα ἐπὶ τῆς γενικῆς ἐν Εὐρώπῃ πολιτικῆς ἔνεκα τῆς τε ἐπιρροῆς, ἣν ἡ τῶν Χοχεντζόλερν αὐτοκρατορία ἔνασκει ἐπὶ τῆς ὁλομελείας τῶν τῆς Δύσεως κρατῶν, καὶ τῆς θέσεως, ἣν ἐν τῇ χορεία τῶν μεγάλων εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων κατέχει. Ὅτε τῇ 5]17 μαρτίου τοῦ 1890 τὴν ἀρχὴν παρητεῖτο ὁ πρῶτος τῆς μεγάλης γερμανικῆς αὐτοκρατορίας ἀρχιγραμματεὺς, ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ, καὶ ἐκαλεῖτο διάδοχος αὐτοῦ ὁ τῶς ἐν ἀσημότητι σχεδὸν τὸν πολιτικὸν βίωσας βίον στρατηγὸς Καπρίβης, ὁ τῇ 25]6 δεκεμβρίου τοῦ 1891 εἰς κόμπτα προαχθεὶς ἐπὶ τῇ ἐπιψηφίσει τῆς ἐμπορικῆς συνθήκης Αὐστρίας καὶ Γερμανίας ἐν τῷ γερμανικῷ κοινοβουλίῳ, οὐδεὶς ἐπίστευεν ὅτι τοσοῦτο ταχέως ἤθελε μεταμεληθῆ ὁ γερμανὸς μονάρχης, ὅς, τὴν παρὰ τῆσιν τοῦ ἐπὶ τέταρτον αἰῶνος τὴν πατρίδα κυβερνήσαντος ἀποδεξάμενος ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ἐπιβαλεῖν τὴν ἰδίαν θέλησιν, διεκύβευσε τὸ κράτος τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ καὶ ὑπέσκαψε τὰ θεμέλια τῆς δυνάμεως, τῆς προσγενομένης ἐκείνῃ διὰ τῶν μεγάλων ὑπηρεσιῶν τοῦ πρίγκηπος Βίσμαρκ καὶ παγιωθείσης διὰ τῆς ἀδιασειστοῦ προσκολλήσεως τοῦ συμβούλου τούτου εἰς τε τὸν πάππον καὶ εἰς τὸν πατέρα τοῦ νῦν αὐτοκράτορος. Ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως τοῦ πρίγκηπος Βίσμαρκ οὐδεὶς τῶν ἐν Γερμανίᾳ ἀντιπολιτευομένων ἀπετόλμα νὰ καταπολεμήσῃ ἀναφανδὸν τὰ κυβερνητικὰ σχέδια καὶ μόνον ἢ σκέψῃ ὅτι ταῦτα ἐπίγαζον ἐκ τῆς πρωτοβουλίας ἀνδρός, εἰς ὃν ἡ γερμανικὴ πατρίς τὸ σημερινὸν αὐτῆς

ὀφείλει μεγαλεῖον, καίπερ ἀνιδρυθὲν ἐπὶ τῶν ἐρειπίων ἐτέρου πεπτωκότος μεγαλείου, ἐξήρκει εἰς τὸ νὰ πείσῃ πάντας ὅτι πάντα τὰ τοῦ μεγάλου ἀνδρός σχέδια ἀπορρέουσιν ἐκ τῆς ιδέας τοῦ ἀναδειξαι τὴν πατρίδα καὶ παγιῶσαι τὸ διὰ τοσοῦτων μόχθων καὶ τληκούτων θυσιῶν κατακτηθὲν κράτος αὐτῆς· ἀλλ' ἀπὸ τῆς πτώσεως τοῦ ἐν Φριδρισχροῦτε τὴν ὑγείαν αὐτοῦ περιποιουμένου νῦν ἀνδρός τὰ πράγματα μετέβαλλον ὅσιν καὶ οἱ ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ Στάϊν καὶ τῶν λοιπῶν μεγάλων ἀνδρῶν, τῶν παρασκευασάντων τὴν ἐν Γερμανίᾳ ἐπελθοῦσαν μεταβολὴν ἀπὸ τοῦ 1806 μέχρι τοῦ 1813, ἀπὸ τῆς Ίενας μέχρι τῆς Λειψίας, βαδίσαντες δεινὴν ἔπεσαν πτώσιν, μέλλουσαν νὰ καταλάβῃ σπουδαίαν σελίδα ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς νεωτέρας Γερμανίας. Ὡς ἀθείαν τὸ ἐπικρατοῦν νῦν φιλολεύθερον πνεῦμα χαρακτηρίσαντες ἠδυνήθησαν νὰ παραπέσωσι τὸν αὐτοκράτορα ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τοῦ περισχολῶν νομοσχεδίου, οὗ τὴν σημασίαν ὑπεδείξαμεν ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ, καὶ νὰ εἰσηγηθῶσι τὴν ἀντὶ πάσης θυσίας ἐπιψηφίσειν αὐτοῦ παρὰ τὰς πολλαχόθεν διατυπωθείσας διαμαρτυρίας καὶ τὴν σφοδροτάτην κατακραυγὴν τοῦ ἀνωτέρου ἐπιστημονικοῦ τε καὶ φιλολογικοῦ κόσμου. Καὶ μέχρι μὲν τινος τὸ ζήτημα ἐφαίνετο οὐχὶ τοσοῦτο σημαντικόν· ἀλλ' ὅτε τὰ πανεπιστήμια αὐτῆς ταύτης τῆς πρωτευούσης καὶ τῆς πόλεως, ἔνθα στέφονται οἱ τῆς Πρωσίας βασιλεῖς, δι' ἀναφορᾶς πρὸς αὐτὴν ταύτην τὴν γερουσίαν ἠξίωσαν τὴν ἀπόρριψιν τοῦ νομοσχεδίου καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν οὕτω τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἀπὸ τῆς ἐπιρροῆς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ὀνύχων ἰδία τοῦ καθολικισμοῦ, ἔντρομος σχεδὸν ὁ αὐτοκράτωρ συνεκάλεσεν ὑπὸ τὴν προεδρίαν αὐτοῦ, συμβουλευόντων τῆς Α. Μ. τῆς τε μτροῦς, τῆς χήρας δηλονότι τοῦ αὐτοκράτορος Φρειδερίκου, καὶ τοῦ μεγάλου δουκὸς τῆς Βάδης, μέγα ὑπουργικὸν συμβούλιον, ὅπερ κατὰ παράδοξον σύμπτωσιν συνῆλθε τὴν ἐπετηρίδα τῆς ἀπὸ τῆς ἐξουσίας ἀποχωρήσεως τοῦ πρίγκηπος Βίσμαρκ, καί, λεπτομερῶς ἐξετάσας τὸ ζήτημα, οὐ μόνον τοῦ τε κόμπτος Καπρίβη καὶ τοῦ συντάξαντος τὸ νομοσχεδίον ὑπουργοῦ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως κ. Ζέδλις ἠλεγεν ἀπερσεψίαν, ἀλλὰ καὶ ἐπέταξε τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ νομοσχεδίου, καίπερ οὐπω ἐξεληθόντων ἐτι ἐκ τοῦ κόλπου τῆς πρὸς ἐξέτασιν αὐτοῦ συστάσεως εἰδικῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ ἐπιταγὴ τοῦ αὐτοκράτορος δεινῶς ἀντήχησεν εἰς τὰ ὄτα τῶν κυριωτέρων εἰσηγητῶν τοῦ νομοσχεδίου, οἵτινες ἐκ τῶν προτέρων ὀφείλον νὰ σταθμίσωσι καλῶς τὰ πράγματα καὶ